

A székelyudvarhelyi Fazakas Júlia 2002 óta él Budapesten – azelőtt Marosvásárhelyen volt színésznő több évadon keresztül (ott is végezte a színiakadémiát), Magyarországra kerülve a [Honvéd Együttes](#) színésznője lett. Élete sokoldalú, hiszen a színészkedés mellett más dolgokkal is foglalkozik, pl. énekléssel, hiszen a vicces feldolgozásairól híres [Eugénia Formáció](#) (csehszlovák, orosz, román táncdalokat játszanak punk-rockosan) énekesnője is. Elbeszélgettünk a pályáról.

Gyerek- illetve tinédzserkorodban ki vagy kik "fertőztek" meg a színházzal, a színművészettel?

Önmagam fertőztem meg, azt hiszem. Mikor megkérdezték tőlem, hogy mi akarok lenni ha nagy leszek, azt mondtam bohóc... Nem állt messze a mai valóságomtól. Folyamatosan öltözködtem és szerepekbe bújtam... Sokat jártunk színházba is, de nem voltak annyira maradandó élmények, a *Napsugár fiúk* című előadás az egyetlen kivétel, de hogy kik játszottak benne, ne kérdezd, mert csak a hangulata volt felejthetetlen.

Emlékszem még olyan estekre a kilencvenes évek elejéről, amikor te és más évfolyamtársaid érdekes, zenés-szavalós műsorokat játszottatok... No meg ott volt a már létező Vitéz Lelkek színjátszó csoport is. Mennyire maradtak ezek az emlékezetedben?

Akkoriban faltam a verseket, versenyeztünk, hogy ki tud több verset megtanulni, amik aztán természetesen előbb-utóbb kibuktak belőlem valamilyen formában. Nem emlékszem már kinek az ötlete volt, de két fiú osztálytársammal elkezdtünk improvizálni. Ők zenéltek, gitáron és

zongorán, én meg verseket mondtam. Egymást figyelve jam-elgettünk, amik izgalmas performanszokká alakultak.

A színjátszó csoportban én egyszer játszottam, a reálszakosok (én matematika-fizika szakra jártam a gimnáziumban) valahogy nehezen rúgtak labdába... A "humánosoké" volt a terep, nem ácsingóztam én közéjük annyira, akkoriban sok más dolog érdekelt. Főleg a festők, írók kötötték le a figyelmem. Szavalóversenyekre jártunk, ahol többször nyertem, mint veszítettem, onnan egyenes volt az út a színművészetire. Kovács Lajika, a matematikatanárom művésznőnek szólított a gimiben, szomorúságomra...

A kilencvenes évek középső és második részében jártad a színiakadémiát Marosvásárhelyen - érdekes idők voltak azok, a magyar nyelvű színjátszóképzés rendszerváltás utáni első szárnypróbálgatásai, mégis sokan maradtatok a pályán, sőt... Talán sikeresebbek és ismertebbek is vagytok, mint az utánpótlás jövő generációi?

Előttünk négy évvel indult be igazán, akkor vettek föl három-négyenél több embert egy

évfolyamra, a mi osztályunk már nagyon benne volt a körforgásban, mi nem nagyon

foglalkoztunk a rendszerváltással már. Nem tartom magam, illetve magunkat sikeresebbnek, mint az előttünk vagy utánunk jövő generáció, jókor és jó helyen lenni sokszor inkább a szerencse műve. Ránk, akik egy országhatárt átlépve próbáltunk a színházi körforgásba bekerülni, nehezebb feladat várt.

Még főiskolás voltál, amikor játszottál egy akkor eléggé sikeresnek számító magyar játékfilmben, Sára Sándor A vád című filmjében. Akkor vettél részt először forgatáson - milyen volt az főiskolás fejjel és azóta még milyen kisebb-nagyobb filmekben játszottál?

Nagy élmény volt A vádat forgatni, annál jobb tanulási folyamatot senkinek se kívánok a filmezéshez. Alázat és figyelem nélkül nehéz lett volna végigcsinálni. Hetekig laktunk télen egy tanyán, állatokkal és újságpapírral kitömött csizmákban jártunk, mint a helybéliek, mínusz tizenöt fokban is... Éjjel-nappal forgattunk. Sára Sándor jó tanítómester volt, mellette fel lehetett nőni a feladathoz.

{youtube}1BRC_mwpMcs{/youtube}

Több [filmben](#) is játszottam utána, nagy részük megtalálható [az IMDb-n](#). Ezenkívül elég sok reklámban szerepeltem, többek között négy Renault-filmben és a Nyuszó-muszóként elhíresült FHB-reklámsorozatban. Sokan színházi prostitúciónak nevezik a reklámfilmézést, főleg Erdélyben alakult ki ez a mentalitás, pedig ez komoly munka, neves filmrendezőkkal.

{youtube}ePAaWQ-zaFs{/youtube}

Tíz éve, 2002-ben kerültél a Honvéd Színházhoz, azóta is ott vagy - akkor többen mentetek el Marosvásárhelyről, szinte egy egész évfolyamnyi színész ment Budapestre. Miért és mennyiben jött be a számításotok?

Engem igazából a nagybetűs szerelem hozott Budapestre, először a Stúdió K-ban debütáltam, majd a Honvéd Együttesben landoltam. Mellette sokat játszottam a tatabányai Jászai Mari Színházban és még két másik csapattal is folyamatosan dolgozom. Az egyik a [Rokytka műhely](#) nevű lakásszínházas projekt, egy család mindennapjait mutatja be általában ünnepekkor. Az aktuális történetet együtt írjuk, a nézők interaktívan is részt vehetnek az előadásban, együtt ehetnek, ihatnak, játszhatnak velünk.

A másik a Katlan csoport, akikkel szintén évek óta dolgozom együtt. Most éppen a Vaknyugat című kortárs darabot vettük a kezünkbe. Talán ott vagyok, ahol akartam lenni mindig is, bár emberből vagyok és nagyon esendő emberből, mindig jobbra és többre vágyom, de már kezdem megszeretni és elfogadni azt, amit éppen nekem szán az élet.

Emlékezetes volt 2003 nyara számodra is, amikor az említett kollégáiddal együtt szerepelhettél az [István, a király csíksomlyói előadásában](#) - ezen kívül még milyen emlékezetes produkciókban láthatott a közönség?

Nem tudom mit nevezünk emlékezetesnek, nekem mindegyik az volt!

Két zenekarban is énekelsz, az egyikben (Eugénia Formáció) szintén erdélyi kollégákkal vagy együtt.

Az Eugénia Formáció majdnem öt éves zenekar és [imádunk együtt zenélni](#) . A csapat három erdélyiből (két énekesnő – Fazakas Júlia és Mikulicsák Alíz - és egy basszusgitáros, Katona László), egy lengyel-kanadai harmonikásból, egy Boston-i mandolinosból, egy budapesti dobosból és egy szolnoki szaxofonosból áll tehát nemzetközi... Szerelem a javából, egy próba vagy [koncert](#) annyira fel tud tölteni energiával, hogy napokig repdesek tőle.

{youtube}jkSLFf2HYIs{/youtube}

Mitől függ az, hogy egyszer idehaza is játszatok? Így volt ezzel [Marthy Barna is a Firkinből](#) , neki idén sikerült az együttessel is hazatérni...

Meghívásos alapon történik, ha meghívsz és megfizetsz megünn, nem vagyunk drágák!

A [Pozitív Mellékhatás](#) egy másik történet, egy másik mellékhatás?

Egy filmrendező kollégám kezébe vette a kölcsönbe kapott gitárt és írt 20 dalt... Ez a kiindulópont, aztán megkeresett egy pár jó zenészt és összeraktunk egy lemezre való anyagot, mára már boltokban a lemez.

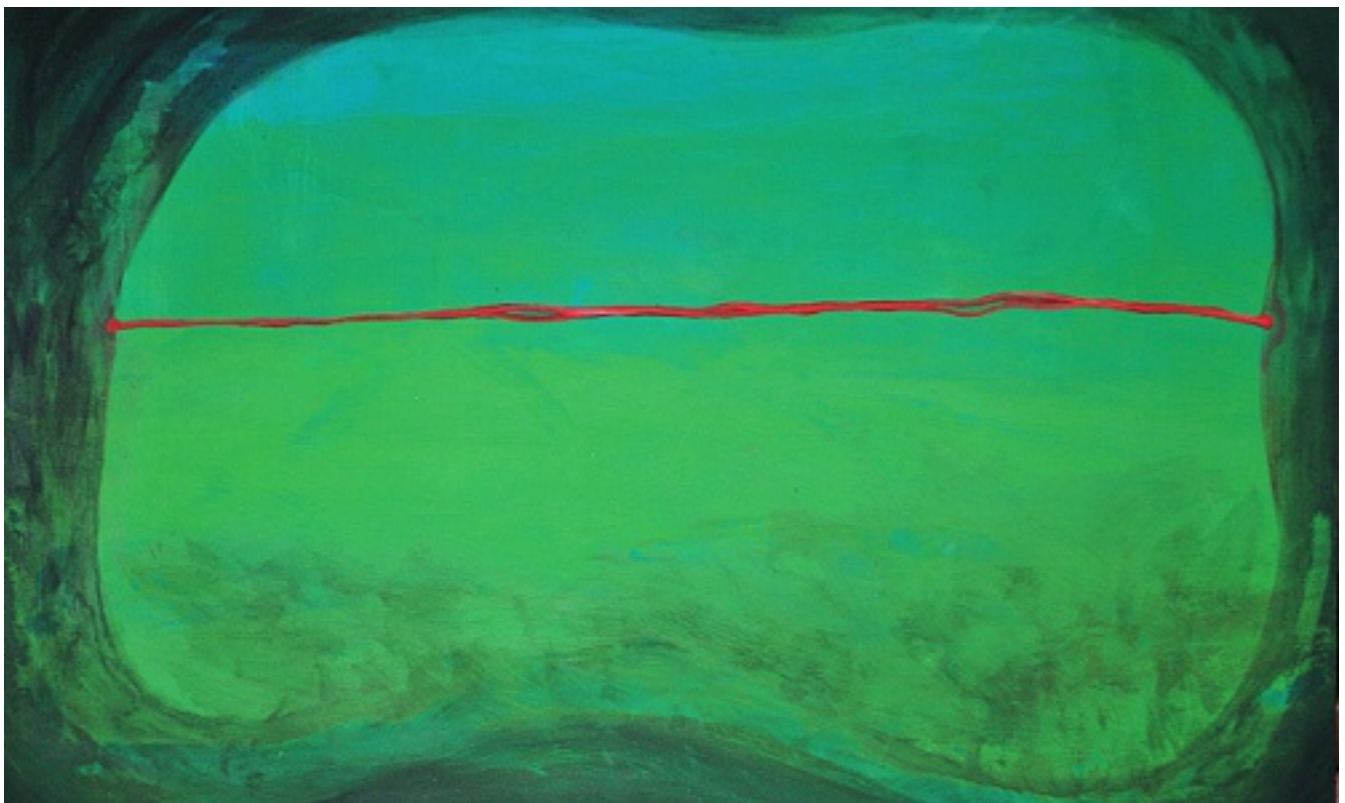
{youtube}x7DgMdDf-zA{/youtube}

Jelenleg milyen előadásokban játszol?

Egy mesedarab fut jelenleg, amit nemrég mutattunk be, a Vaknyugat című előadást próbálom közben és a Lakás színház is mindjárt aktuális. Közben felolvasó színházban is részt veszek havi kétszer.

Hogyan telnek a mindennapjaid, mivel foglalkozol?

Rohangálással telnek napjaim és néha megnyugvasként úszás vagy jóga, mostanában kung-fu (egy szerep kedvéért). Ha tehetem festek, gyerekkorom óta rajzolk és mikor már nyakig festékes vagyok, akkor azt érzem, hogy nyugalom van kívül-belül. Mikor tehetem és van időm plénium elé állítom a képeket. Március elején a Bárka színházban lesz kiállításom egy Eugenia Formáció-koncerttel egybekötve.

Fazakas Júlia: Kötéltáncos

Mi van előtted jelenleg? Mi ad energiát a mindennapokhoz és ezek mennyire nehezek, illetve könnyűek? Mi tölt fel, mi visz előre?

Amikről eddig meséltem, azok töltenek fel, a zenélés, a színházcsinálás, a festés. Mellette a család és a barátok, akik nélkül teljesen értelmetlen és üres lenne minden. Vagy a könyvek, amik belerángatnak a szereplőik életébe, esetleg az alvás és az álmok hihetetlen kalandokkal teli világa, amiket ha elfelejtek lejegyezni, az enyészet hízik általuk... Ezért évek óta leírom az álmaimat, nem adom álomfejtőnek, majd egyszer összekötözöm őket és bedobom a Libribe...